



ELISABET GARCÍA
Regidora no adscrita

URBANISME CONTRA LES PERSONES

Més petit que molts latifundis d'altres zones de l'estat, més petit que algunes àrees de caça, poc més de 600 hectàrees té Cornellà de Llobregat. Una població de 90.000 habitants amb una densitat de 12.700 persones per quilòmetre quadrat, unes 157 per hectàrea. Després de l'Hospitalet de Llobregat una de les densitats més grans del món fins i tot per sobre de països asiàtics.

Vivim en barris. A una ciutat feta a retalls com a resultat dels diferents processos especulatius i cosides artificialment amb puntades grolleres. Suportem amb vergonyosa passivitat els capritxos dels arquitectes i l'arquitectura de moda, barrejades als nostres carrers.

Des de kilòmetres visualitzem el skyline del gratacels a la plaça del poble, junt a la torre de l'Església. És l'exemple més esperpèntic del que ha sigut i el que és Cornellà i mai hauria d'haver sigut. **Hem assistit a la destrucció de monuments, obres, paratges, racons, símbols històrics, sentimentals, i Cornellà en tenia molts.** La pressió i la especulació urbanística ha trencat les nostres tradicions culturals, l'essència de les relacions de veïnat i amb això els espais físics de comunicació, festius, de solidaritat i cooperació. S'han destrossat sense pietat la més pura essència de les nostres cultures, la d'aquí i la que els immigrants portàvem, que formen una indestructible i de classe per sobre de les dificultats. Aquests punts tradicionals de trobada, d'oci, de convivència no comercialitzada.

L'especulació urbanística dispersa i borra la nostra identitat per a modelar-nos en el mateix procés d'individualisme i hàbits de vida i de consum d'acord als mateixos interessos. La nostra ciutat ha crescut en densitat i encara pretén créixer en extensió. Cornellà, com altres ciutats d'ençà, va canviar la seva funció de poble, de suport físic i infraestructures per a la vida en comú. S'ha convertit en una mercaderia i mercat, o ciutats dormitori o espais residuals d'exclusió. Els nostres pobles y ciutats els converteixen en màquines de creixement productores de beneficis per les elits empresarials i financeres. Els seus noms estan molt presents. Qualsevol espai agrícola, qualsevol espai verd, qualsevol solar, qualsevol espai lliure, a l'aire o al sol, ha de ser protegit i cuidat.

Resulta incompatible després de més de 40 anys de "democràcia" que un Ajuntament democràtic no consulti als seus veïns quan pretén fer una mossegada a un espai agrícola que sens dubte marcarà el futur del nostre poble i el seu futur ecològic, Ribera Salines. Resulta paradoxal aquesta democràcia que perpetua com a dinastia monàrquica als nostres governants municipals per més de 26 anys, així no es veuen les coses com els i les veïnes, pesen sous, burocràcia i potser interessos. Per higiene democràtica no s'ha de menysprear i hem d'escoltar i comptar amb tots els sectors i veïnes del poble.